

عنوان مقاله:

چگونه توانستم یاد گیری اثر بخش را در دانش آموزان برای فراگیری درس فارسی را با روش جیگ ساو و کار گروهی فراهم آورم ؟

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زهرا بابایی کیایی - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، آموزگار پایه پنجم، اداره آموزش و پرورش شهرستان ساری

خلاصه مقاله:

بسیاری از دانش آموزان به درس فارسی علاقه نشان نمی دهند و در برنامه ریزی خود جایی برای درس فارسی در نظر نمی گیرند. بدین جهت معلم را به اهداف مورد نظر نمی رسانند. بسیاری از اولیا نیز با فرزندان خود در این زمینه هم فکری دارند. در بسیاری از مواقع مشاهده می کنیم که بی علاقه بودن یادگیرندگان به موضوعی خاص، ناشی از علاقه مند نبودن والدین و مربیان آن هاست. که این امر علت های مختلفی دارد که باید مورد بررسی قرار گیرد. شاید یکی از علت ها این باشد، که در مدارس به این درس اهمیت داده نمی شود و تصور می کنند چون فارسی زبان رایج است، هر کس بدون کم ترین اطلاعات می تواند از عهده ی تدریس برآید در صورتی که این تصور نادرستی است، چون زبان، مهم ترین ابزار انسان برای تفکر، سخن گفتن، گوش دادن، خواندن و نوشتن است به همین جهت از درس های دیگر مهم تر و شایسته ی توجه بیش تری است که اگر به آن توجه نشود به طور غیر مستقیم به کار دبیران دروس دیگر هم لطمه وارد می کند، زبان و ادب فارسی، پلی است برای انتقال فرهنگ از نسل های گذشته به امروز و از امروز به آینده. روش اجرایی در این اقدام پژوهی روش جیگ ساو می باشد. این روش با یادگیری مشارکتی و دادن نقش فعال به دانش آموزان نتایج قابل توجهی در پیشرفت دانش آموزان ایفا می کند. اینجانب زهرا بابایی کیایی معلم پایه پنجم آموزشگاه مرحوم ابراهیم نوبر برای علاقه مند نمودن دانش آموزان کلاس به درس فارسی سعی نموده ام که از روش سخنرانی و متکلم وحده بودن در کلاس خارج شده واز وسایل کمک آموزشی و تدوین مطالب ادبیات فارسی به صورت پاورپوینت و فیلم آموزشی و انواع روش های مشارکتی مانند جیگ ساو استفاده نموده و کلاسی فعال و با نشاط داشته باشم تا دانش آموزان با میل و رغبت بیشتری در کلاس درس حاضر شده و به درس فارسی عشق بورزند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526671>

